

hereses aduersus catholicam fidem exorte. & ab apostolis & sanctis patribus uel conciliis prædampnatæ. quæ dum in multis erroribus diuerse inuicem sibi dissentiunt, communi tamen nomine aduersus ecclesiam dei conspirant. Sed & quicumque aliter scripturam sacram intelligit, quàm sensus spiritus sancti flagitat. a quæ cõscripta est. licet de ecclesia non recesserit. tamen hereticus appellari potest.

Expliciunt capitula libri Secundi.

Incipiunt capitula libri Tercij.

QVID EOS SCIRE ET HABERE CONVENIAT. QUI AD SACRVM ORDINEM ACCELERE VOLVNT. Ca. I.

Institutio ergo ecclesiastica. qualiter ad diuinum officium instrui oporteat sanctissimum ordinem clericorum multimoda narratione declarat. quia & scientiæ plenitudinem. & uirtutis rectitudinem. et eruditionis perfectionem maxime eos habere decet. qui in quodam culmine constituti. gubernaculum regiminis in ecclesia tenent. Nec enim eis aliqua eorum ignorare licet. cum quibus uel se uel subiectos instruere debent idest scientiam sanctarum scripturarum. puram ueritatem hystoriarum. modos tropicarum locutionum. significationem rerum mysticarum. utilitatem omnium disciplinarum. honestatem uitæ in probitate morum. elegantiam in prolatione sermonum. discretionem in exhibitione dogmatum. differentiam medicaminum. contra uarietatem egritudinum. Hæc ergo qui nescit. non dico aliorum. sed nec suam bene potest disponere utilitatem. ac ideo necesse est. ut futurus populi rector dum uacat. paret sibi ante arma. in quibus postmodum hostes fortiter superet. & gregem sibi commissum oportune defendat. Turpe

bona pastor
flora
1.2.10

est enim tunc primus quemlibet
debet pastor conuincere docere
magister pondus habere qui non
filius potens est illud dicitur. A
ma. tu. nisi prius imbueris melior
ego potest magister quia
quod magister est magister in a
cogitationum uirtute. occulora
bos alterum. Ex mente lege qui
precepto oportet. coram deo
mentum. dum qui preceptum
reducit carnis eruditione. Nam se
fatum ecclesiam sola ambone
non. ut. ueritate ueritate prius
primus in quibus rectoribus. prima
causibus oportet. qui dicit. quoniam
ad humilitatis magisterium. et
Quos contra dominus propheta
reprobatum et ratio ex me. primo
dicitur. Ex se magister et non ex
regere. qui nullis suis uirtutibus
uocatio de deo cupiditate accenti
non plus quam alie equum. quod
interponit. et nescit. quia quod
propter iudicium reproborum
reprobantia uoce ueritatis in
reprobantur. Ipsi pastores ignorant
magister nescit. Nescit
magister nescit se propositum nescit
magister nescit. a domino
magister nescit. autem ignorat. igno
magister imperia meritis cog
magister nescit sua culpa ex
magister nescit. utp. cor. i

est enim tunc primum quemlibet uelle discere. dum debet (pastor constitutus) docere. & periculosum est eum magisterij pondus subire. qui non scientie presidio sustentus. potens est illud sufferre. Nulla ars doceri presumat. nisi prius intenta meditatione discat. Ab imperitis ergo pastorale magisterium qua temeritate suscipitur? quando ars est artium. regimen animarum. Quis autem cogitationum vulnera. occultiora esse nesciat vulneribus uiscerum? Et tamen sepe qui nequam spiritualia precepta cognouerunt. cordis se medicos profiteri non metuent. dum qui pigmetorum uim nesciunt. uideri medici carnis erubescunt. Nam sunt nonnulli. qui intra sanctam ecclesiam sola ambitione honoris culmen appetunt. atque attestate ueritate prias salutationes in foro. primos in cenis recubitos. primas in conuentionibus cathedras querunt. qui susceptum cure pastoralis officium ministrare digne tanto magis nequeunt. quanto ad humilitatis magisterium ex sola elatione puenerunt. Quos contra dominus per prophetam querit dicens. Ipsi regnauerunt et non ex me. principes extiterunt & ego ignorauit. Ex se namque et non ex arbitrio summi rectoris regnant. qui nullis fultis uirtutibus nequaquam diuinitus uocati. sed sua cupidine accensi. culmen regiminis rapiunt plus quam assequuntur. quos tamen internus iudex prouehit. et nescit. quia quos pmittendo tolerat. profecto per iudicium reprobationis ignorat. Pastorum ergo imperitia uoce ueritatis increpatur. cum per prophetam dicitur. Ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam. tenentes legem nescierunt me. Nescire ergo se ab eis quirit ueritas. & nescire se principatum nescientium prestat. quia profecto hij quae sunt domini nesciunt. a domino nesciunt. Paulo attestate quait. Si quis autem ignorat. ignorabit. Quae nimirum pastorum sepe imperitia meritis congruit subiectorum. quamuis lumene scientie sua culpa exigente non habeant. districto tamen iudicio agit. ut per eorum ignorantiam hij etiam qui

capitulum lib^o Ter^o.
 RE ET HABERE CONVENI
 CRVM ORDINEM ACCEDE
 Ca. I.
 ergo ecclesiastica. qualiter ad dei
 uum in traui oportet sanctissime
 clericorum modumoda narratio
 quia di sciens plenitudinem. si e
 ruidionis perfectionem maxime
 uim quosdam culmine confutur
 minis in ecclesia tenent. Nec enim
 uorare deet. cum quibus uel se ual
 debent id est scientiam iustitiam
 ueritatem hystoriarum. modis
 uum. dignificationem rerum m
 uum. disciplinam. honestatem
 uum. elegantiam in prolatione le
 uum. in exhibitione dignitat. disto
 uum. contra ueritatem egritudin
 uum. dico aliorum. sed nec sum
 uum. ueritatem. ac ideo necesse est
 uum. dum uacat. paratibi ante
 uum. hostes uirtutis superet. Top
 uum. oportet defendat. Top

quia nimirum si solus caderet, ut cumq; hunc tolerabilior inferna pœna cruciaret. Sed quia utrūq; necesse est ut bonam uitam sapientia illustret, & sapiētiam bona uita commēdet, utrūq; in hoc libro (si dominus auerit) digeriū. idest ut sciāt hī qui ī sacris ordinibus ecclesię, aut iam domino deseruiunt, aut deseruituri erunt, quantę eruditionis eis opus sit in aņio, & quam sobrię uitę exemplo, quantęq; uirtutis & discretionis in docendo, ut nec discordet uita prudentię, neq; sermo dissentiat disciplinę.

DE EMINENTIA SACRARVM/SCRIPTVRARVM/ET AD QUID OMNIS SCIENTIA REFERENDA SIT.

Ca. II.

Vndāmētum autem, status et perfectio prudentię, scientia est sanctarū scripturarum, quę ab illa incommutabili eternaq; sapientia profluēs, quę ex ore altissimi prodiit, primo genita scilicet omnē creaturam spiritū sancti distributionibus per uasa scripture lumen indeficiens, quasi per laternas orbi lucet uniuerso, ac si quid aliud est, quod sapientię nomine rite censi possit, ab uno ecclesięq; sapientię fonte deriuatum, ad eius respectat originem. Quidquid enim uerā quocumq; reperitur, a ueritate uerum esse per ipsam ueritatem dinoscitur, & quidquid ubiq; boni inuenitur, a bonitate bonum esse deprehenditur, sic & quicquid sapientię a quoquam inuestigatur, a sapiētia sapiens esse intelligitur. Nec enim illa quę in libris prudentium huius seculi, uera & sapientia reperiunt, alij quam ueritati et sapientię attribuenda sunt, quia non ab illis hec primum statuta sunt, in quorum dictis hec leguntur, sed ab eterno manentia inuestigata sunt, quātum ipsa doctrix & illuminatrix omnium ueritas, & sapientia eis inuestigare posse concessit, ac ideo ad unū terminū cuncta referenda sunt, & quę in libris gentiliū

P